[יבמות קו ע״ה], [בכת״י: כדחשיבה], ת״כ פ׳ ויקרא

נול פי הקומ פרש' יב, ד) ב"מ מד:

עדיות פ"ד מ"ז תוספתא דב"ב ספ"ה, ה) [בכת"י:

לקדיש], ו) [ל"ל דאודרי וכן בברכות נו. ובשבת מח. ובמנחות מב: אודרי

ופרש"י מוכין וכן העתיקו תוס' לעיל ח. ד"ה אף

שוה ועיין בערוך ערך זווד גן, ז) [בכחיי: דקדיש], ח) [בכחיי: בה. וכן בהמשך בכל הענין], ע) [צ"ל אמה.

(יעב"ד)], י) [בדפו"ר: אבתראה), כ) [שמות

אבתראה], ל) [שמות כא], () [בדפו"ר: ליקנות.

וביעב"ץ להקנות], מ) [ב"מ מד ע"ב], ג) [ל"ל בשוה פרוטה. רש"ש],

בשוה פרועים. לש שן, ס) [בדפו"ל: דאודרי], ע) נ"א אחיו,

הגהות הב"ח

(ל) רש"י ד"ה והא מגן וכו׳ לקידושין:

מסורת הש"ם

קו א מיי' פ"ד מהל' עבדים הל' ג סמג עשין פה: ב ומיי' פ"א מהל' שהלים הלי ג ופ"ג מהלי טוען ונטען הלי א טוש"ע ח"מ םי׳ תכ סעי׳ מג י״ד סי׳ שה סעי אן: שה סעי אן: קז ג ד מיי פ"ד מהלי אישות הל' יט סמג עשין מח טוש"ע אה"ע םימן לא סעיף ג:

רב חסרא לא סבר ליה דשמואל.

ספק כדלעיל משום דמיירי שקדשה

אחיו אח"כ בפרוטה והיה בא רב

חסדא להפקיע קידושי ראשון כדאמר

לאו כל כמינך דאסרת לה אבתרא

ואי הוה אמר דראשונים ספק הוו א"כ

ל"ל דלריכה גט מראשון א"כ תהיה

אסורה משום דהויא גרושת אחיו:

הכא לא מלי לשנויי הא בקידושי

תום' ר"י הזקן שש מעה כסף דינר. דינר של כסף הוא שש מעין. וחיישינן שמא שוה דאמר דאי ידעינן בודאי דוכחא דשוה ריה פרומה מקודשת ודאי. והעיקר דאפילו ידעינן דוכתא דשוה פרוטה הוה ספק מקודשת, הואיל ובהאי דוכתא לא שוה פרוטה, והספק הוא אי שוה פרוטה דאמרו חכמים בהאי דוכתא דקדיש ביה דוקא. או אפילו שוה שוה כאן שמא יגיע זה לשם וישוה פרוטה, הילכך יש לחוש בכל שוה כסף שיקדש בו שמא יש מקום בעולם כי הויא ספק הני מילי ספק מקודשת, דהא בהאי דוכתא לא שוה פרוטה מקום שישוה כלום שהרי . הודח הגיעו שח יפסד. פ"ד הי"ט]. ואיכא מאן . דאמר דאפילו רמה שאיוו מקודשת מספק, ומפרש שאין הספק בדעת חכמים אלא דגזרינן האי דוכתא דלא שוה אטו ההוא דשוה. ולא נהירא, שכל שיקדשו בשוה כסף יעיינו אם יש שם שוה יניינו אם יש שם שווו כסף אם לא, ובלאו הכי לא אפשר, הילכך לא . נפיק מיניה חורבא. וזוזא דאורדי) [זוודא דאודרי]. אגודה של מוכין. אבנא דכוחלא. אבן של כחל דכוחקא. אבן של כווה (שהיה) [שהיא] דומה לכחול. וקא מעיין בה. שאם יבא אחר אי הוו קדושין אם לאו. ור"ש פי' שבא אחר יקדשה בפרוטה. לא סבר בה כאן שוה פרוטה אינה מקודשת כלל ואם

בא אחר וקדשה מקודשת לשני. דקדיש. ועכשיו

לא ס"ד. שתהא נקנית בדבר שאין בו גירוע מאחר שנכתב גירוע כאן: דומיא דייעוד. כי היכי דאמר לענין ייעוד שנכתב עמו אשר לא יעדה ? ולמדנו שרשאי האדון ליעדה לו בתוך שני אמהות ותהיה מקודשת לו אם יאמר לה הרי את מיועדת לי במה שיש לי עליך ואין לריך כסף אחר ואמר לקמן (דף יח:) אין אביה רשאי למוכרה לקרובים שהיא אסורה להם משום ערוה לפי שאין אני מקיים בה אשר לא יעדה וגירוע נמי כייעוד מה ייעוד אע"ג כו': וקידושי אשה כו'. מסקנא דמילתא דר"ל היא דקא מסיק ואומר טעמא דב"ש כדחזקיה: אף אשה

לא ם"ד דומיא דייעוד מה ייעוד אע"ג דאי

בעי מייעד ואי בעי לא מייעד כל היכא דלא מצי מייעד לא הוו זבינא זביני ה"ג יכל היכא דלא מצי מיגרעא לא הוו זבינא זביני וקידושי אשה לב"ש נפקא להו מאמה העבריה מה אמה העבריה בפרומה לא מקניא אף אשה בפרומה לא מיקדשא ואימא פלגא דדינר ואימא שתי פרוטות כיון דאפיקתיה מפרוטה אוקמה אדינר רבא אמר היינו מעמא דב"ש

אליבא דם"ק. דהיינו כסתם מתני׳ והך דרבין לאו שהוסיפו על הפרוטות אלא האיסרין החלו ועמדו שלשים ושתים בדינר בימיהם ולעולם קל"ב

פרוטות בדינר חשוב ו' פעמים שלשים ושתים וחמלא קל"ב ובימי ר' סימאי היו האיסרים יקרים כמשפטם כ"ד בדינר ונמלאת שהפרוטה שהיא

קל"ב לדינר היתה אחד משמנה באיסר: במדי. כלומר במקום שאין תמרים מלויין: והא פנן כו'. ואם באתה לומר כן אין שיעור (א) קידושין: הת בקידושי ודתי. אם ישנו שוה פרוטה במקומו הוו קידושין ודתי ואם בא אחר וקידשה אח"כ מוחרת לראשון ואינה לריכה גט משני ואם אינו ש"פ במקומו קידושי ודאי לא הוו לבטל קידושי שני אבל קידושי ספק הוו ואינה מותרת לאחר בלא גט דחיישינן שמא ש"פ במדי ושיעור אהני לדעת אלו הן קידושין גמורים שמאחר שקידש 0 בפרועה במקומם אין גמגום בדבר: בוודא 0 דאורדי. אגודה של מוכין: והאמר שמואל. הא דלעיל חיישינן שמא ש"פ במקום אחר: אבנא דרוחלא. שייש שחור דומה לכחול: יחיב רב חסדא וקא מעיין כו'. לפי שבא ש אחר והדשה בפרוטה אח"כ: ההוא יומא. ביום שהידשה הוה בה ש"פ ועכשיו הוזלה: לאו כל כמינד. להעיד שהראשון הידושין ואוסרתה אבתרא:

שלא יהו בנות ישראל כהפקר: וב"ה אומרים בפרומה: סבר רב יוסף למימר פרומה כל דהו א"ל אביי והא עלה קתני כמה היא פרומה אחר משמנה באיםר האיטלקי וכ"ת ה"מ בדורו של משה אבל הכא ייכדחשבה להו לאינשי והא כי אתא רב דימי אמר שיער רבי סימאי בדורו כמה היא פרומה אחד משמנה באיםר האימלקי וכי אתא רבין אמר רבי דוסתאי ורבי ינאי ורבי אושעיא שיערו כמה הוי פרומה אחד מששה באיםר האימלקי א"ל רב יוסף אי הכי היינו דתנינא שצא וחשוב כמה פרומות בשני סלעים יותר מאלפים השתא אלפים לא הויין יתר מאלפים קרי להו אמר להו ההוא סבא אנא תנינא לה קרוב לאלפים סוף סוף אלפא וחמש מאה ותלתין ושיתא הוא דהויין כיון דנפקא להו מפלגא קרוב לאלפים קרי ליה גופא כי אתא רב דימי אמר שיער ר' סימאי בדורו כמה היא פרומה אחד משמנה באיםר האימלקי וכי אתא רבין אמר שיערו ר' דוסתאי ורבי ינאי ור' אושעיא כמה היא פרומה אחד מששה באיםר האיםלקי אמר ליה אביי לרב דימי נימא את ורבין בפלוגתא דהני תנאי קא מיפלגיתו בדתניא ייפרומה שאמרו חכמים אחד משמנה באיםר האימלקי שש מעה כסף דינר מעה שני פונדיונין פונדיון שני איסרין איסר שני מוסמיסים מסמם שני קונמרונקין קונמרנק שתי פרומות נמצא פרומה אחת משמנה באיסר האיטלקי רבן שמעון בן גמליאל אומר שלשה הדרסיו למעה שני הנצין להדרים שני שמנין להנץ ב' פרומות לשמין נמצא פרומה אחת מששה באיםר האימלקי לימא דמר אמר כת"ק ורבין דאמר כרשב"ג א"ל בין דידי ובין רבין אליבא דת"ק ולא קשיא הא דאיקור איסורי הא דזול איסורי הא דאיקור איסורי קום עשרים וארבע בזוזא הא דזול קום תלתין ותרין בזווא אמר שמואל יקידשה בתמרה אפילו עומד כור תמרים בדינר מקודשת חיישינן שמא שוה פרומה במדי והא אגן תנן ב"ה אומרים בפרומה ובשוה פרומה לא קשיא הא בקידושי ודאי הא בקידושי ספק . ההוא גברא ∘דאקדיש בזוודא ∘דאורדי יתיב רב שימי בר חייא קמיה דרב וקא מעיין בה אי אית בה שוה פרומה אין אי לא לא ואי לית בה שוה פרומה לא והאמר שמואל חיישינן לא קשיא הא בקידושי ודאי הא בקידושי ספק ההוא גברא ״דאקדיש באבנא דכוחלא יתיב רב חסדא וקא משער ליה״ אי אית ביה שוה פרומה אין ואי לא לא ואי לית ביה שוה פרומה לא והא אמר שמואל חיישינן רב חסרא לא סבר ליה דשמואל אמרה ליה ייאימיה והא ההוא יומא דקדשה הוה ביה שוה פרומה אמר לה לאו כל כמינך דאסרת לה ⁹אבתרא

בפרוטה לא מיקדשה. דגמרינן מקידושי ייעוד: פלגא דדינר. ואיכא גירוע עד פרוטה: כיון דאפיהתיה מפרועה. אלמא חשיבותא בעי׳ אוקמה אדינר דחשיב: כהפקר. י לקנות בדבר מועט ומדרבנן הוא דקאמרי לה ב"ש דאפקעיה רבנן לקידושין הפחותין מדינר: כל דהו. כל מה שהדורות משנים את המטבע פעמים שפוחתין פעמים שמוסיפין ממשקלם: שיער ר' סימחי. מעשה בח לפניו באשה שנתקדשה בפרוטה והלריך להיות שוה אחד משמנה באיסר וביטל את הקידושין: אחד מששה. לקמן מפרש פלוגמייהו: א"ל רב יוסף. לאביי: אי הכי. דאין פרוטה פחותה מכחן: היינו דתנינת. שחני שונה בתורת כהנים לא וחשוב כו': השתח. אם הוא אחד משמנה באיסר האיטלקי: אלפים. פרוטות: לא הוו. בשני סלעים כדפרישית בסמוך: יותר מחלפים קרי להו. משנה זו שנויה אצל נהנה מו הההדש שמביא על הניית פרוטה אשם בכסף שקלים לא וחשוב להתרחק מן העבירה שאף על השוגג לריך כפרה גדולה כגון זו: א"ל ההוא סבא. טועה אתה במשנה זו דאנא תנינא לה וקרוב לאלפים תנינה בה: הלפה וחמש מחה ותלחין ושיתה הויין. שהסלע ד׳ דינרין והדינר כ"ד איסרים כדלקמן ואי איסר שמנה פרוטות לעולם נמלאו קל"ב פרוטות בדינר והשמנה דינר שבשתי סלעים עולים כל אחד מאתים פרוטות חסר שמנה הרי אלף ותקל"ו: כיון דנפקא. אלף השני מחליו שלשים וששה קרוב לחלפים קרי ליה: פונדיונין חיסרין מסמסים קונטרונקין. מיני מטבעות הם קטנות זו מזו וכן הדריסין הנלין שמנין: נמלחת פרוטה חחד מששה. שהאיסר אחד מכ"ד בדינרמי כדקאמרת אבל הפרוטות גדולות ממה שאמרת שהדינר שש מעה והמעה ג' הדריסים הרי י״ח הדריסים לדינר והם שלשים ושש הנליו והם שבעים ושנים שמיניו והם קמ"ד פרוטות חלקם לכ"ד חלקים תמנא ששה בכל חלק הרי שש פרוטות

לאיסר שהוא אחד מכ"ד בדינר: